

βερά ἰδέα τοῦ νὰ καταλίπη τις τὸ Βατικανὸν μετὰ τῆς μεγαλοπρεπείας αὐτοῦ καὶ τῶν θισαυρῶν του, καὶ δὲν ἄφινε νὰ ἐκδηλωθῇ τὸ ἔζοχον ἐν τῷ θανάτῳ ἀνεξάρτητον καὶ ἀνεπίδραστον.

Ἡ μεγαλοπρεπεία ἐπιθανάτιος κίνησιν ἦν γνωρίζει ἡ Ῥωμαϊκὴ ἱστορία ἥτο ἐν ἑλκεσινῶ τιτι δωματίῳ ἐν Σαλέρνῳ ἐπ' αὐτῆς ἔκειτο ὁ κραταίωματος Πάπας Γρηγόριος ὁ ἑβδόμος, εἰς τῶν μεταλλαιτέρων ἀνδρῶν ὅλων τῶν χρόνων, ἀντιμετωπίζων ἐν ἀξιοπρεπείᾳ γαλήνῃ πρὸς τὸν θάνατον, ὃν δὲν ἠδύνατο αὐτὸς ὁ πανίσχυρος νὰ διαφύγῃ. Ὁλίγοι τινὲς μόνον εἶχον μείνειν αὐτῷ πιστοὶ ἐν τῇ ἐξορίᾳ, αὐτὸς δὲ ὁ ἰδὼν τὸν αὐτοκράτορα μετανοοῦντα, καὶ πρὸ τοῦ ὁποῦν τὸ διαλάμπον φῶς τοῦ στέμματος τοῦ ἀγίου γερμανικοῦ κράτους εἶχε καταπέσει μεταβλήθην εἰς ὁλοζρόν τι μετέωρον, διήγαγε τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμὰς μονάζων σχεδὸν ἐν τινι ἑλκεσινῇ καλύβῃ. Δὲν κατεβλήθη ὅμως οὕτε ἐκάρφη ποσῶς ὑπὸ τῆς δυστυχίας. Διετήρησε τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ, τὴν ἀταραξίαν καὶ ἀνυπόκριτον ἀφέλειαν, καὶ ἀπεχαιρέτισεν ὡς Πάπας τὸν κόσμον, ὃν ἐλάλυσε διὰ τῶν ἰχνῶν τοῦ δραστηρίου αὐτοῦ βίου ἐπὶ ἐκατονταετηρίδας ὅλας. «*Dilexi iustitiam et odi iniquitatem, propterea morior in exilio*», «ἡγάπησα δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησα ἀδικίαν» διὸ καὶ θνήσκω ἐν ἐξορίᾳ». Αὐταὶ ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις, τὰς ὁποίας ὁ θνήσκων Πάπας ἐψέλλισεν τῇ 25 Μαΐου 1085 ἐν τῇ ἀγωνίᾳ τοῦ θανάτου.

Ἄλλα καὶ ὀλιγώτερον τοῦ Γρηγορίου ἐπίσημοι Πάπαι ἐγίνωσκον νὰ διατηρῶσι θνήσκοντες τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῶν, ἐνίοτε μάλιστα παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ τάφου ἐπεδείκνυντο ἀξιοπρέπειαν, ἥς ἑστεροῦντο ἐν τῇ ζωῇ. Ἀξιόλογον δὲ τούτου παραδειγμα παρέχει ἡμῖν ὁ Πάπας Οὐρβανὸς ὁ πέμπτος, ὅστις ἐν ἔτει 1370 κατόκησεν εἰς τὰ εὐρὲα ἀνάκτορα ἐν Ἀδινιῶν. Οὗτος δὲν ἐδέχθη ποσῶς κατὰ τὸ διάστημα τῆς νόσου του νὰ μὲνωσι τὰ ἀποστολικὰ ἀνάκτορα καλεισμένα πρὸς τὸ πλῆθος, ὅπως ἦτο τὸ ἔθος, διὸ διέταξε ν' ἀνοίξωσιν ὅλας τὰς πύλας καὶ νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν εἴσοδον εἰς τὸν λαὸν μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ δωματίου ἐνθα ἀπέθνησκε. Ἦθελε ν' ἀγωνισθῇ τὸν ἄγωνα τοῦ θανάτου ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ πλῆθους, «ὅπως ἴδῃ ὁ κόσμος πόσον ἐκμηδενίζονται τὰ μεγαλεῖα τοῦ κόσμου». Ὁ πόθος τοῦ Πάπαι ἐξεπληρώθη. «Ὅλη ἡ Ἀδινιῶν ἦτο μάρτυς τῶν τελευταίων του στιγμῶν, καὶ ὁ λαὸς ἐνόησε καλλίτερον διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἢ διὰ τῆς συμβολικῆς ἀναφλέξεως σωροῦ μικροῦ ἀχρύων κατὰ τὴν στέψιν τοῦ Πάπαι, ὅτι αὐτῷ παρέρχεται ἡ δόξα τοῦ κόσμου», «*Sic transit gloria mundi*».

[Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ].

* M.

Οὐδὲν τοσοῦτον διςτρέφει τὸ ἦθος τὸ ἀφελές, ὅσον ἡ πρὸς ἐπίδειξιν ἀφελείας προσπάθεια.

Η ΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Καθ' ἑκάστην κυριακὴν γίνεται ἀγορὰ κυνῶν ἐν Παρίσις κατὰ τὸ βουλευτήριον τοῦ Νοσοκομείου, ἐν τῇ νέᾳ τῶν ἵππων ἀγορᾷ. Ἐν παρισινῇ τινι ἐφημερίδι ἀναγινώσκουμεν τὰς ἐξῆς περιεργολάτας περὶ αὐτῆς λεπτομερείας:

Οἱ πρὸς πώλησιν ἀγόμενοι κύνες κρατοῦνται διὰ δερματίου ἱμάντος ἢ σχοινοῦ, ὕλακτοῦσι δὲ θρηνωδῶς μεταλλάσσοντες δεσπότην. Πολλοὶ τῶν κυνῶν τούτων πωλοῦνται ὑπὸ εἰδικῶν ἐξ ἐπαγγέλματος κυνοπωλῶν, ἄλλοι ὑπ' ἀγριοπαίδων, οἵτινες τοὺς σουργόλους ἐν μέσῳ τοῦ πλῆθους τῶν μεγάλων ὀδῶν, καὶ ἄλλοι ὑπὸ δυστυχῶν γραιῶν, αἵτινες θρηνοῦσαι καὶ κοπτόμεναι ἀποχωρίζονται τῶν ἀγαπητῶν τοῦ γήρατός των συντρόφων.

Πολλῶν ἐκ τῶν κυνῶν τούτων ἡ ἀποκλειστικὴ ἀξία συνίσταται εἰς τὸ συλλαμβάνειν ποντικούς.

Εἰς τὸν νοῦν τινῶν εἰσῆλθε νὰ τοὺς ἐκπαιδεύσωσι, καὶ καθ' ἑκάστην κυριακὴν ἔρχονται εἰς τὴν ἀγορὰν ἄγοντες τοὺς μαθητάς των, οὓς ἀντὶ ὑψηλῆς μόνον τιμῆς συγκατατίθενται νὰ πωλήσωσιν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀπάτη εἰσεχώρησε καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦτο, καὶ ὅτι κύνες ἀγορασθέντες ὡς ἱχθυεῖς εὐρέθησαν ὅτι ἦσαν δειλοὶ καὶ ὀκνηροὶ χονδρόσκυλοι, ἀνίκανοι πρὸς θῆραν τῶν ἐν πανουργίᾳ διαβιούντων ποντικῶν.

Τί ἔπρεπε λοιπὸν νὰ γείνη; Ἀπεφασίσθη νὰ δοκιμᾶζωσιν ἐπὶ τόπου. Ὁ κρατὼν τὸ παρακείμενον οἶνοπωλεῖον, ἐν ᾧ ῥορρίζονται συχνὰ ὁ πωλητής, ὁ ἀγοραστής, ἐνίοτε δὲ καὶ ὁ πωλομέμενος, περιέφραξε μικρὸν μέρος, ἐντὸς τοῦ ὁποῦν δοκιμᾶζονται οἱ ἐπὶ δειλίᾳ ἢ ἀνικανότητι ὑποποτι κύνες. Ἡ εὐρεσις ποντικῶν δὲν ἦτο δυσχερής. Παρουσιάσθη τις, ὅστις ἀνέλαβε νὰ προμηθεύσῃ ὅσους ἤθελον. Εἶνε τὸ ἐπάγγελμά του αὐτὸ, εἶνε μυοθήρας, τῆς δὲ νύκτας διατρέχει τὰς ἀμάρας φέρων μεθ' ἑαυτοῦ κιβώτιον, εἶδος μυάγρας, ἐν ᾗ ὡς διὰ μαγείας εἰσπορεύσιν καὶ ἀλίσκονται οἱ ἀτιθασότεροι τῶν ποντικῶν. Ὑπάρχουσι μαγγανευταὶ πτηνῶν, ἀρουραίων μυῶν, ἀγριμῶν, οὗτος εἶνε μαγγανευτὴς ποντικῶν. Ἄν ἦτον Ἰνδὸς, θὰ ἐμαγγάνευεν ὄφεις.

Ἐν γωνίᾳ τινὶ τοῦ τετραγώνου ξυλίνου περιφράγματος, ὑπερπεριόριζει τὸ στάδιον, ὑπάρχει μικρὸν ἀνοιγμα, δι' οὗ εἶνε δυνατὸν νὰ εἰσέλθωσιν ὁ κύων, ὁ πωλητής του καὶ ὁ μυοθήρας. Οὗτος εἰσέρχεται πάντοτε μετὰ τοῦ κιβωτίου του, πιέζει ἐλατήριόν τι, καὶ ἀνοίγεται ὁπῇ, δι' ἧς δύναται νὰ χωρήσῃ ὁ ποντικός. Ἀλλὰ δὲν ἐξέρχεται ἀμέσως. Προβάλλει μετὰ συστολῆς τοὺς πόδας καὶ τὸ ῥύγχος του, καμνύων τοὺς ἐφθαλμούς, διστάζει καὶ ἀποπειράται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ κιβώτιον· ἀλλ' ὁ μυοθήρας τὸν ὠθεῖ πρὸς τὰ ἔξω, καὶ τότε ἐννοῶν πλεόν ὅτι εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ πεδῖον, συγκατανεύει νὰ ἐξέλθῃ καὶ ἐξορμᾷ εὐθὺς πρὸς τὰ πρόσω.

Τότε ὄρουσ' καὶ ὁ κύων· ἂν ἡ ἡσκημένος περὶ τὴν θήραν ταύτην, ἐν ἀκαρεὶ καταβάλλει τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ δι' ἐνὸς δῆγματος, καὶ ἐκτείνει αὐτὸν νεκρόν. Μὴ ὑπολάβῃ δέ τις ὅτι εἶνε ἄμοιρον κινδύνου τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀσκήσεως.

Ὁ ποντικὸς δὲν εἶνε ζῶν ἀνεχόμενον νὰ θανατωθῇ ἄνευ ἀντιστάσεως, ἰδίᾳ δὲ μάλιστα ὅταν ἀριμῇ ἐτὼν τινων ζωὴν. Οἱ μικροὶ αὐτοῦ ὀδόντες εἰσὶν ὀξεῖς, καὶ ἐμβυθίζονται πολλάκις σκληρότατα εἰς τὸ ῥύγχος τοῦ κυνὸς, ὥσπερ οὐ κακῶς ἐκλέγῃ τῆς ἐπιθέσεως τὴν στιγμήν, ἢ κακῶς ὑπολογίζῃ τοῦ δῆγματός του τὴν δύναμιν.

Εἶνε κοινὸν τότε νὰ βλέπῃς τὸν ποντικὸν κρεμάμενον ἀπὸ τοῦ ῥύγχους τοῦ κυνὸς καὶ τάλαντεύμενον μέχρις οὗ παραζαλισθῇ ἀναγκασθῇ ν' ἀποσπᾷς τοὺς ὀδόντας του.

Ὅταν ὁ κύων εἶνε ἄπειρος ἔτι, τότε ὡς ἀνταγωνιστὴς αὐτοῦ προσάγεται μικρὸς καὶ ἀθῶος ποντικὸς, μὴ ἐκτραχυνοῖς ἔτι ἐν τῇ πονηρίᾳ. Τότε συνάπτεται ἀγὼν μεταξὺ τῶν δύο ζώων, οὐδεμίαν ἀφορμὴν παραπόνου ἔχόντων κατ' ἀλλήλων.

Ὁ νεκρὸς κύων εἶνε ὅλος χαρὰ. Ὁ ποντικὸς εἶνε σεμνὸς ὡς νεῖς. Μόνον μὲ θυμὸν τοῦ ποντικὸς διεπληκτίσθη ἄχρι τοῦδε.

Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ οἱ ἀντίπαλοι θερμαίνονται. Ὅδους τις εἰσέρχεται εἰς μέρος πολὺ εὐαίσθητον. Ἐγένετο παρηνόησις βεβαίως, ἀλλ' ἀνεφλέγη τῆς σαρκοφαγίας τὸ ὀρμήφυτον· ἡ ὁσμὴ τοῦ αἵματος διεχύθη ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ· ἐξεγείρεται τότε ἡ φυσικὴ θηριωδία τῶν ζώων τούτων, καὶ ἡ πάλη καθίσταται φλογερὰ, ἀγρία, αἱμοχαρὴς, ἀμείλικτος. Ὁ κύων νυγεί τὸ ῥύγχος καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἀναμνηστικῶς τῶν προγόνων του· ὁ ποντικὸς, ἀφ' οὗ μάτην διατρέχει ὅλας τὰς γωνίας τοῦ περιβάλλοντος, ἐν ᾧ εἶνε ἐγκλεισμένος, σκέπτεται, οὐχὶ ἄνευ μελαγχολίας, ὅτι δὲν τῷ ὑπολείπεται πλέον εἰμὴ νίκη ἢ θάνατος. Καὶ εἶνε θέλημα περιεργότατον, εἰ μὴ εὐχάριστον, νὰ βλέπῃ τις τοὺς δύο τούτους ἀνταγωνιστὰς, φοβούμενους μὲν ἀλλήλους, ἀλλ' ἡρώϊκῶς μαχομένους. Ὁ κύων θριαμβεύει ἐπὶ τέλους, καὶ ὁ μυοθήρας ἀποφαίνεται ὅτι εἶνε καλὸ λαγωνικόν. ἐν ᾧ δ' ἀποτελεῖται τὸν τραυματίαν ποντικόν, ὑποψελλίζει, ὀλίγον στῆκῶς εἶν' ἀληθὲς, τὸν ἐπικήδειον αὐτοῦ.

* Κ.

Η ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΑ ΕΝ ΕΛΒΕΤΙΑΙ

Ὁ Ἡμερήσιος Τηλέγραφος τῆς Μεμβούρνης ἐδημοσίευσεν ἀρτίως ἐκτενὲς περὶ τῆς ἐν τῇ αὐστριακῇ ταύτῃ πόλει γενομένης Ἑλβετικῆς ἐκθέσεως ἄρθρον, ἐξ οὗ ἐρραζόμεθα λίαν ἐνδιαφερούσας πληροφορίας περὶ τε τῆς παρελθούσης καὶ τῆς ἐνεστῶσης καταστάσεως τῆς ὠρολογιοποιίας ἐν Ἑλβετίᾳ.

Κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα οἱ πλείστοι τῶν Ἑλβετῶν ὠρολογιοποιῶν κατασκευάζον τὸ ὠρολόγιον ὁλόκληρον, τουτέστι τὴν τε κινήτηρον μηχανὴν καὶ

τὴν πυξίδα. Ἀπασα δὲ ἡ ἐργασία ἐξετελεῖτο διὰ χειρὸς καὶ δι' ἀπλουστάτου ὀργάνου. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου οἱ τεχνῖται ἀπέβχιον μὲν πολλὰς ἐπιτηδεύματα, ὀλίγα ὅμως κατασκευάζον ὠρολόγια.

Κατὰ τὸν 18ον καὶ 19ον αἰῶνα ἡ διαίρεσις τῆς ἐργασίας ἀνεπτύχθη ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Σήμερον δὲ ὑπάρχουσι πλείστα καὶ τελειότατα μέθοδοι πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐν τῇ ἐκτελέσει ταχύτητος καὶ ἀκριβείας. Εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἀνήκει βεβαίως ἡ τιμὴ τῆς χρήσεως τῆς πρώτης τῶν μηχανῶν πρὸς κατασκευὴν ὠρολογίων.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἡ ὠρολογιοποιητικὴ βιομηχανία τῆς Ἑλβετίας συγκεντρῶται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς γαλλικὰς ἐπαρχίας (Cantons) Γενεύης, Νευσατέλ, Βῶδ καὶ τοῦ Ἰούρκ.

Τὸ Νευσατέλ παράγει ἐτησίως ἐν ἑκατομμύριον ὠρολογίων περίπου, ἀξίας 50 ἑκατομμυρίων φρ. Ἐν δὲ τῷ Ἰούρκ ἐργάζονται τρισχίλιοι μὲν ἐργάται εἰς τὴν κατασκευὴν ὠρολογίων καὶ κιβωτίων μουσικῆς, πεντακισχίλιοι δὲ ἔτεροι ἐν τοῖς λοιποῖς διαμερίσμασι τοῦ Βῶδ, ἥτοι Λωζάνη, Ὀρβη, Ὑβερόδον, Γκράντσον κτλ. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Βέρνης ὑπολογίζονται εἰς 13000 οἱ ἐργάται ἐν τῇ ὠρολογιοποιίᾳ, κατασκευάζονται δὲ κατ' ἕτος ὠρολόγια ἀξίας 30,000,000 φράγκων. Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις μεγάλα ἐργοστάσια ἐν Σαίντ-Ἰμιέ, Πιέννη, Βάλ-δὲ-Μουτιέ, Βαδάνη καὶ Λύση, ἔνθα κατασκευάζονται μηχαναὶ ὠρολογίων. Εἰς τὰ πλείστα ἐξ αὐτῶν τῶν καταστημάτων ὑπάρχουσι μηχαναὶ κατασκευάζουσαι ὠρολόγια ἔχοντα ὁμοίως διαστάσεις. Ὡσαύτως ἡ Πιέννη ἔχει εἰδικὰ ἐργοστάσια πρὸς κατασκευὴν πυξίδων, κοσμημάτων καὶ ἐλατηρίων. Ἐν τῷ διαμερίσματι τούτῳ παράγουσιν ὠρολόγια χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ μεταλλικὰ εἰς λίαν εὐθνήας τιμὰς.

Ἡ ἐν Μεμβούρνη Ἑλβετικὴ ἐκθεσις ἦτο ἀσυγκρίτως ἡ πληρεστέρα τῶν ἐκεῖ γενομένων. Ἰδίᾳ μνημονεύονται τὰ μέγιστα καὶ μικρότατα τῶν ἐκτελέντων ὠρολογίων. Τὸ μικρότατον φαίνεται καταδεικνύον μέχρι ποίας λεπτότητος ἐργασίας δύναται νὰ φθάσῃ ἡ Ἑλβετικὴ ὠρολογιοποιία. Τὸ ὠρολόγιον τοῦτο ἐξετιμήθη εἰς τιμὴν ὀλίγον ὑπερβολικὴν, ἥτοι ἑκατὸν γυνιέας (φρ. 10,000). Ἀπαντα τὰ ἀπαρτιζόντα αὐτὸ τεμάχια εἰσὶ κατασκευασμένα διὰ τῆς χειρὸς. Ἀλλὰ ὠρολόγια, ἔχοντα διπλάσιον μέγεθος, προσαρμόζονται ἐπὶ δακτυλίων, πορπῶν θαυμασίως κεκοσμημένων καὶ πεποικιλμένων διὰ σχεδίων σπανίας ὠραιότητος. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἐπωλήθησαν ἱκανὰ. Ὑπάρχουσιν ὠρολόγια σημαντάτα κατὰ βούλησιν τὰς ὥρας, τὰ τέταρτα, τὰ λεπτὰ, ἔτερες δεικνύοντα τὰ βήματα τῶν πεζῶν καὶ ἱππέων, καὶ ἄλλα μετὰ ἡμερολογίων, χρονομέτρων προχείρων καὶ ἀστρονομικῶν. Αἱ τιμαὶ αὐτῶν ποικίλλουσιν ἀπὸ 20 μέχρι 3,200 φράγκων.